

Жили собі чоловік та жінка, і було у них два сини та дочка. Якось послав батько синів поле орати. Вони питають:
— А хто нам обідати принесе?

Батько каже:

— Сестра.

А дівчина розгублено питає:

— Як же я віднесу, коли дороги не знаю?

— А ми розкидаємо стружки по дорозі, що до нашої ріллі веде. Нею й підеш.

Підслухав це лютий змій, позбирав ті стружки й розсипав на стежці до своєї печери.

Пішла нею дівчина й утрапила у полон до чудовиська.